

[Ministeren for Grønland.]

tidende 1966-67, 1. samling, sp. 615-620. Her tænker jeg i særlig grad på mine bemærkninger vedrørende lærerproblemerne, for så vidt angår aflønningsforholdene og dette at gøre lærergerningen attraktiv også for grønlandsk uddannede lærere.

Jeg vil — forinden jeg gør nogle bemærkninger herom — lige til fru Astrid Skjoldbo, der udtaler ønske om, at man i højere grad lægger vægt på de manuelle fag såsom sløjd, håndgerning og husholdning, sige, at disse netop i de nye skoler har en meget fremtrædende placering, også for så vidt angår de fysiske rammer, der står fuldt på højde med de bedste, vi har hernede for denne del af undervisningen.

Hr. Kjær Rasmussen gjorde nogle bemærkninger om spørgsmålet vedrørende børnehaveklasse, der også er omtalt af andre ordførere, og var i første række inde på § 2, stk. 3, hvori der står, at der kan oprettes særlige klasser. Dette ville hr. Kjær Rasmussen gerne have ændret til, at der skal oprettes særlige klasser. Jeg vil gerne her henvise til bemærkningerne, hvori man motiverer, hvorfor lovforslaget har fået den ordlyd, det har.

Samtlige ordførere udtalte bekymring angående sprogproblemerne, lærerforholdene og navnlig aflønningsforholdene. Jeg har allerede tidligere erkendt, at der her er et alvorligt problem. Det er imidlertid et problem, der ikke kan løses gennem de forhandlinger, der skal finde sted i forbindelse med dette lovforslag.

Man har henvist til omtalen i pressen i de seneste dage, hvilket vel nok allerede i dag kunne give anledning til en vis korrektion alene af den grund, at den givne fremstilling lider af en vis svaghed med hensyn til at gøre billedet helt klart. Dette gælder især, når man peger på forskellen i aflønning af de lærere, der er uddannet på seminariet i Grønland — lærere, der aflønnes i 9. lønningsklasse — og andre seminarieuddannede lærere, der ansættes i 12. lønningsklasse. Dette forhold har en rimelig forklaring; om

man vil godtage motiverne og godtage princippet, er så en anden sag. Men forholdet er, at indtil 1964, da man fik den ny lov om læreruddannelse i Grønland, var undervisningen på, hvis jeg må bruge udtrykket, det gamle seminarium i Godthåb, ikke så fyldestgørende, at en læreruddannelse herfra kunne sidestilles med en dansk seminarieuddannelse eller den uddannelse, der nu gives på det grønlandske seminarium. Det er altså disse to forskellige uddannelsesformer, der er motivering for, at lærere med den gamle og særlige grønlandske seminarieuddannelse er placeret lavere end lærere med dansk eller med den ny grønlandske uddannelse.

Jeg kan føje til, at da den grønlandske tjenestemandsløst trådte i kraft, var disse lærere placeret i en endnu lavere lønningsklasse, men med virkning fra den 1. april i fjor blev de omnormeret, netop som en anerkendelse af disse læreres betydning for den grønlandske skoleundervisning. Og selv om man vel nok har anerkendt dette lille skridt, denne oprykning, skal jeg ikke lægge skjul på, at problemet ikke dermed anses for at være løst.

Skoledirektionen i Grønland er helt opmærksom på dette forhold. Skoledirektionen har henstillet, at man søger at nå frem til en endnu bedre placering af disse lærere, og jeg kan oplyse, at vi i ministeriet meget nøje overvejer, om man kan tilrettelægge en supplerende uddannelse for denne gruppe lærere, fordi dette formentlig må antages at være et vilkår for at opnå ligestilling — her tænker jeg på lønmæssig ligestilling — med de lærere, der har en almindelig og videregående uddannelse. På den anden side mener jeg ikke, at det er et problem, der lader sig løse uden om den siddende tjenestemandskommission.

Jeg mener ikke, der her i dag, ikke mindst på grund af den meget lange køreplan, vi har, vil være anledning til at komme ind på en række af disse enkeltheder, og det er jo heller ikke hensigten med en førstebehandling. Der er rejst en række problemer, som